

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

14. Periculum diutinarum pondus abijciendum esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

vunt. Quae potuerunt agmina esse plangentium seruorum & ancillarum? quae pompa clientium? quis splendor funeris? quod pretium sepulturae? Credo enim ab aromatibus obrutum. Quid ergo dicturi sumus, fratres, bene istum mortuum, an male mortuum? si oculos vestros interrogatis, optimè mortuus est, si magistrum vestrum interiorem requiratis, pessimè mortuus est. Si ergo sic moriuntur superbi rerum suarum conservatores, & nihil inde pauperibus largientes, quomodo moriuntur, qui rapiunt res alienas? Verum ego dixi: viuite, ne moriamini male, ne quomodo diues ille moriamini. Non probat malam mortem, nisi tempus post mortem. E contra attendite illum pauperem, sed nolite oculis, nam errabitis, fides attendat, cor videat. Constituite illum ante oculos vestros iacentem in terra, ulcerosum, venientes canes lingentes ulceracius. Sed cum talem illum renocatis ante oculos vestros, continuo expuitis, faciem aspertis, nares obturatis. Cordis oculis videte. Mortuus est, & ablatus est ab Angelis in finum Abrahe, familia diuitis videbatur plan gens, Angeli non videbantur gaudentes. quid ergo respondet diuiti Abraham? memento, fili, quia perceperisti bona in vita tua. Nihil bonum pugasti, nisi quod in ista vita habuisti. Accepisti bona, sed transierunt dies, & totum perdidisti, & torquendus in Inferis remansisti.

Si ita diuites laudantur, quis non malit esse pauper? qui, ut securius coram latrone cantat, quia est vacuus, neque timet spolijs insidiantem; ita expeditius currit, per ardua, ad cælum. Ecce verè S. Bernardus ait: Camelus unum solum pondus habet, diues duo; unum terrenarum possessionum, aliud peccatorum. Primum in morte deponitur, aliud velit nolit moriens retinet, nisi ante mortem deponat. Immò & primum retinet, quia etiam si diuitiae morientem deserunt, non deserit tamen pondus diuitiarum. Grauat enim eum adhuc & alienum, grauant deposita, grauant dolis & fraudes, quibus pecuniam aliasque res proximi interuerit; grauat denique onus restitutionis. Quibus tot ponderibus pressus in infernum submergitur, quasi plumbum in aquis vehementibus. Hoc est enim talentum plumbi, & massa plumbica, quam vidi Zacharias in os mulieris projici. Aerum enim atque argentum, quod auaritia deuorat, quasi metallum animam grauat. Qua de causa, alibi dicitur: Collegisti quasi aurichalcum aurum, & ut plumbum complesti argentum. Qui hostem fugit, omne onus, etiam hastam, etiam gladium, eti-

XIV.

Exod. 15. 16.
Zach. 5. 7.

Eccl. 47. 20.

Q:

am scna

am scutum abiecit. In periculosa nauigatione, qui cum D. Paulo
vehabantur, satiati cibo alienabant nauem jactantes triticum in mare.
Fugimus capitem humani generis inimicum: ad caelestem por-
tum nauigamus, surgunt procellae, pericitur, & grande nau-
fragium animae nostrae instat; nec adhuc plumbum diuitiarum,
abieciimus, & ire in mare Creticum jubemus? Si sapimus, cum
Philosopho, id facimus. Melius est nostra, quam nos perire. Et ita
via, quae nobis sunt onerosa, libenter damus alijs portanda. Super-
flua, ait S. Chrysostomus, queque amputa, & fac pauperibus supple-
mentum: nam si calceamenta quis supra mensuram pedibus adegerit,
itinere certe prolixiore sentiet impedimenta; & vestimentum induens
corporis statuta excedens, eodem implicabitur modo. Quod si superfluum
ubiq; iuutile est, in pecunia fortius multo; & qui supra quod satis est, ha-
bent, non modo in ipsa sufficientia, sed in quibusdam necessariis impediun-
tur. Nam qui deforis in agone currunt, & ipsa exiunt vestimenta, vi-
am vero in calum ferentem, & eamdem arctam & arduam, tot cum im-
pedimentis, quo modo poteris ambulare? Veloci enim, & expedito cui-
quam panem impossibile est consequi salutem. Quemadmodum ergo,
qui in altis sunt speciebus, a fulmine non feriuntur; ita infima for-
tuna tutissima est: ab auditione mala non timebit. Quae est auditio
mala? quod fulmen illud? Discidite a me maledicti in ignem aeternum,
qui paratus est diabolo & Angelis eius.

C A P V T I X.

Qualis diuitum, qualis pauperum mors effe soleat?

I.

Silla res est, quae paupertatem commendat diuitiasque
odio dignas facit, mors ea profecto est; nam campau-
peres lati expectant, & saepe etiam optant; diutes au-
tem horrent, & execrantur, & omnibus modis differre, fugere,
fallere conantur: illi enim velut e carcere & vineulis emissi, de-
calamitate euolant ad libertatem ac gaudia; isti autem a suis deli-
cijis ad metuendum judicem, per mortem, trahuntur. Hinc illi hic
fame, siti, varijsque &rumnis pressi, memores Lazari illius, clamant:
Heu mihi, quia incolatus mens prolongatus est! itemque: *Infelix ego
homo, quis me liberabit de corpore mortis huius?* Quid ita? Quia pre-
iosa, in conspectu Domini, mors sanctorum eius. At vero mors pecca-

Psal. 119. 5.

Rom. 7, 24,

veruna